

1968-12

AUTHOR/KEY FIGURE

ABCINEMA

FACTS

Document type:

Note

Language:

Dansk

Mentioned people:

Paolo Brunatto

Archive:

HC arkiv Møn/HC Breve 5

TRANSCRIPTION

INTRODUKTION TIL PAOLO BRUNATTO

Paolo Brunatto (f. 1934) tilhørte - indtil han for halvandet år siden droppede ud og rejste til Indien med sin kone Poupee, en 16 mm Bolex og en sækfuld råfilm - inderkredsen i den romerske film-underground. Han har produceret et halvt hundrede dokumentarfilm for det italienske fjernsyn og desuden seks "frie film" under forholdsvis betryggende økonomiske omstændigheder og med succes på festivalen i Pesaro. Men så mødte han The Living Theatre, som i deres europæiske eksil en lang periode havde hovedkvarter i Rom, og bekendtskabet med Julian Beck og Judith Malina gav Brunatto - som andre overalt på Living's vej - mod og styrke til at vælge den eksperimentelle livsmulighed, som det er at solidariser sig med hippierne, ikke bare i tanke og ord, men i handling. Siden da har Paolo og Poupee enten været på vej til og fra Nepal eller opholdt sig på de "hellige" steder, Kabul i Afghanistan, Benares i Indien, Katmandu i Nepal og den spanske ø Formentera, og de har for længe siden passeret den nedre grænse for almindelig komfort. Paolo Brunatto har på sin lange rejse, som nu har ført ham til Skandinavien, også smidt en del andet medbragt gods overbord, først og fremmest den filmæstetik, som bunder i en kasseret livsholdning, ligesom også det tekniske udstyr skrælles ned lag efter lag - sæk, aske og hårdt brød, ned til de nøgne behov.

Han forestiller sig arbejdet med en film som en simpel, men ceremoniel beskæftigelse, nærmere religion end kunst, og den færdige fim, som en håndgribelig genstand, man bringer med sig som personlig bagage,- Det yderste mål for den film, jeg gerne vil være med til at lave, siger han, er den anonyme, men hellige film- filmen uden ego, uden signatur, filmen som en messe.....

Vi traf Paolo Brunatto på vores filmekspedition til Nepal sidste vinter (på det tidspunkt havde han endnu sin Bolex og en smule råfilm til bage), og igen i sommer på Formentera (nu var det fornødne skåret ned til lånte 8mm optagere). Paolo er en inspirerende broder, og vi mener at hans tanker om filmens aktuelle muligheder er visionære og væsentlige.

INTRODUKTION TIL PAOLO BRUNATTO

Paolo Brunatto (f. 1934) tilhørte - indtil han for halvandet år siden droppede ud og rejste til Indien med sin kone Poupee, en 16 mm Bolex og en søkfuld råfilm - inderkredsen i den romerske film-underground. Han har produceret et halvt hundrede dokumentarfilm for det italienske fjersyn og desuden seks "frie film" under forholdsvis betryggende økonomiske omstændigheder og med succes på festivalen i Pesaro.

Men så mødte han The Living Theatre, som i deres europæiske eksil i en lang periode havde hovedkvarter i Rom, og bekendtskabet med Julian Beck og Judith Malina gav Brunatto - som andre overalt på Living's vej - mod og styrke til at vælge den eksperimentelle livsmulighed, som det er at solidarisere sig med hippierne, ikke bare i tanke og ord, men i handling.

Siden da har Paolo og Poupee enten været på vej til og fra Nepal eller opholdt sig på de "hellige" steder, Kabul i Afghanistan, Benares i Indien, Katmandu i Nepal og den spanske ø Formentera, og de har for længe siden passeret den nedre grænse for almindelig komfort. Paolo Brunatto har på sin lange rejse, som nu har ført ham til Skandinavien, også smidt en del andet medbragt gods overbord, først og fremmest den filmæstetik, som bunder i en kasseret livsholdning, ligesom også det tekniske udstyr skrælles ned lag efter lag - søk, aske og hårdt brød, ned til de nøgne behov.

Han forestiller sig arbejdet med en film som en simpel, men ceremoniel beskæftigelse, nærmere religion end kunst, og den færdige film som en håndgribelig genstand, man bringer med sig som personlig kage. - Det yderste mål for den film, jeg gerne vil være med til at lave, siger han, er den anonyme, men hellige film - filmen uden ego, uden signatur, filmen som en messe.....

Vi traf Paolo Brunatto på vores filmekspedition til Nepal sidste vinter (på det tidspunkt havde han dnu sin Bolex og en smule råfilm tilbage), og igen i sommer på Formentera (nu var det fornødne skiftet ned til lånte 8mm optagere). Paolo er en inspirerende broder, og vi mener at hans tanker om filmens aktuelle muligheder er vigtigere og væsentlige.